

برخی از مقررات مربوط به مناطق حفاظت شده^۱:

- ۱- اقدام به هر عملی که موجبات آلودگی محیط زیست را فراهم نماید ممنوع است.
- ۲- مبادرت به هر گونه شکار و صید و پرورش و تکثیر و نگهداری و خرید و فروش جانوران وحشی و اجزا آن مستلزم تحصیل پروانه یا اجازه از سازمان می باشد.
مناطقی که توسط کارشناسان سازمان مورد مطالعه قرار گرفته باشد هر ساله تعداد و نوع شکار در هر منطقه مشخص و سپس مجوز صدور پروانه ویژه صادر می گردد و ارزش هر شکار نیز از طرف سازمان برآورد و به اطلاع متقاضیان پروانه ویژه شکار رسانده خواهد شد.
- ۳- قطع اشجار و بوته کنی و خارزنی و زغال گیری و تجاوز و تخریب محیط زیست و به طور کلی هر عملی که موجب از بین رفتن رستنیها و تغییر اکوسیستم شود در پناهگاههای حیات وحش و مناطق حفاظت شده که اراضی آن متعلق به دولت باشد بدون اجازه ممنوع است.
- ۴- هر کس بدون اجازه سازمان حفاظت محیط زیست یا مراجع ذیصلاح دیگر مبادرت به عملیاتی نماید که موجب تخریب محیط زیست و منابع طبیعی گردد یا اقدام به هرگونه تجاوز و تصرف عدوانی یا ایجاد مزاحمت یا ممانعت از حق در موارد مذکور نماید به مجازات یک ماه تا یکسال حبس محکوم می شود.
- ۵- تعلیف احشام از لحاظ کمیت و کیفیت در این مناطق تابع ضوابطی است که با توافق سازمان جنگلها و مراتع کشور تهیه و بر اساس آن پروانه چرا صادر و حدود یک پنجم آن به عنوان محدوده امن معرفی و از صدور پروانه چرا در آن مناطق ممانعت به عمل خواهد آمد.
- ۶- ورود و عبور و توقف در پناهگاههای حیات وحش و مناطق حفاظت شده به منظور بازدید، عکسبرداری و سیاحت آزاد می باشد مشروط بر این که به رستنیهای منابع ملی آسیبی نرسیده و آرامش حیات وحش بر هم نخورد.
- ۷- حمل هر نوع سلاح در مناطق فوق (به استثنای جاده ها و معابر عمومی) برای اشخاص غیر ساکن در این مناطق بدون کسب اجازه از سازمان ممنوع می باشد.

^۱ (۱، ۲): از قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست

۳: از آیین نامه اجرایی قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست

۴: از قانون مجازات اسلامی- تعزیرات

۵، ۶، ۷: شکار و صید در جمهوری اسلامی ایران (انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست)